

**RIGSPOLITIET
NATIONALT EFTERFORSK-
NINGSCENTER**

Polititorvet 14
1780 København V

Telefon: 3314 8888

Web: www.politi.dk

Vejledning
om
forbud mod anvendelse af bestemte
ejendomme som samlingssted

Indholdsfortegnelse

1. INDLEDNING	4
1. INDLEDNING	4
2. BETINGELSER FOR AT UDSTEDE ET SAMLINGSSTEDSFORBUD	4
2.1. GENERELT OM BETINGELSERNE	4
2.2. SAMLINGSSTED	4
2.3. BESTEMT GRUPPE	5
2.4. EGNET	5
2.5. VÆSENTLIG	5
ULEMPE OG	5
STØJGENER	6
TRAFIKALE GENER	6
STRAF BARE FORHOLD	6
CHIKANØS ELLER TRUENDE ADFÆRD	7
ANGREB MOD EJENDOMMEN	7
RISIKO FOR ANGREB	8
GENERNES ANTAL, HYPPIGHED OG INTENSITET	8
2.6. ADVARSEL FRA KOMMUNENS SIDE	8
2.7. KOMMUNENS PLIKT TIL AT OVERVEJE	8
3. TIDSMÆSSIG UDSTRÆKNING, MÅLGRUPPE OG OPLYSNINGSPLIGT	9
3.1. TIDSMÆSSIG UDSTRÆKNING	9
3.2. MÅLGRUPPE - HVEM GÆLDER FORBUDET FOR?	9
3.3. EJERS ELLER LEJERS OPLYSNINGSPLIGT	9
3.4. KLAGEADGANG	10
4. AFLEVERING, TINGLYSNING OG UNDERRETNING	10
4.1 AFLEVERING OG TINGLYSNING	10
4.2. UNDERRETNING AF EJERE OG BRUGERE	11
4.3. UNDERRETNING AF POLITIET	11
5. POLITIETS BISTAND, HERUNDER DRØFTELSE I KREDSRÅD, DOKUMENTATION OG HÅNDHÆVELSE	12
5.1. DRØFTELSE I KREDSRÅD	12
5.2. DOKUMENTATION	12
UDVEKSLING AF OPLYSNINGER	12
5.3. ADMINISTRATIV HÅNDHÆVELSE	13
KRAV OM, AT PERSONER FORLADER EJENDOMMEN	13
KOMMUNENS SKØN	13
POLITIETS ANVENDELSE AF FORNØDEN MAGT	13
POLITIETS BISTAND	15
5.4. STRAFANSVAR	15
LOVLIGE OPHOLD	16
STRAF NIVEAU	16

5.5. . POLITIETS UNDERRETNINGSPLIGT	17
6. POLITIETS UDSTEDELSE AF OPHOLDSFORBUD.....	17
6.1. GENERELT	17
6.2. BETINGELSER	18
NÆGTER AT FORLADE EJENDOMMEN	18
FORBLIVER I OMRÅDET	18
BOR ELLER ARBEJDER INDEN FOR OMRÅDET	19
6.3. SAGSBEHANDLING	19
6.4. TIDSMÆSSIG UDSTRÆKNING.....	19
6.5. KLAGE	19
7. FREMGANGSMÅDE, HERUNDER PARTSHØRING, AKTINDSIGT MV.	20
7.1. POLITIETS OPHOLDSFORBUD	20
AKTINDSIGT.....	20
OPLYSNINGER FRA PED.....	20
7.2. SAMLINGSSTEDSFORBUD	20
8. OPRETTELSE, JOURNALISERING OG OPHÆVELSE MV.	21
8.1. KOMMUNENS UDSTEDELSE AF SAMLINGSSTEDSFORBUD.....	21
OVERTRÆDELSE AF SAMLINGSSTEDSFORBUD	21

1. INDLEDNING

1. Indledning

Den 1. juli 2017 trådte lov nr. 653 af 8. juni 2017 om forbud mod anvendelse af bestemte ejendomme som samlingssted for en gruppe i kraft.

Loven, der bygger på anbefalinger fra Udvalget om indsatsen over for rockerborge (Rockerborgsudvalget), gennemfører initiativ nr. 4 i den politiske aftale af 24. marts 2017 om Bandepakke III. Med loven indføres der regler om, at en kommune har pligt til at overveje at nedlægge forbud mod, at en ejendom anvendes som samlingssted for f.eks. en rocker- eller bandegruppe, hvis betingelserne herfor er opfyldt.

Loven giver således kommunerne et nyt redskab i indsatsen mod rockerborge og lignende tilholdssteder. Politiet er i den forbindelse pålagt visse opgaver. Det drejer sig navnlig om følgende:

- Kommunerne vil før nedlæggelse af et forbud skulle sikre sig, at der foreligger den fornødne dokumentation for, at betingelserne herfor er opfyldt. Fremskaffelsen af dokumentationen forudsætter et nært samarbejde mellem kommunen og politiet.
- Håndhævelse af et samlingsstedsforbud kan kræve bistand fra politiets side. Som led i håndhævelsen er der med loven bl.a. skabt mulighed for, at politiet under visse betingelser kan meddele en person forbud mod at opholde sig på ejendommen og i området omkring ejendommen.
- Kommunernes adgang til at nedlægge samlingsstedsforbud skal løbende drøftes i kredsradene i de enkelte politikredse. Politikredsene skal derfor sikre, at disse drøftelser i fornødent omfang finder sted.

Denne vejledning beskriver betingelserne for at nedlægge samlingsstedsforbud samt de opgaver, som politiet er pålagt i forbindelse med udstedelsen og anvendelsen af forbuddene.

2. BETINGELSER FOR AT UDSTEDE ET SAMLINGSSTEDSFORBUD

2.1. Generelt om betingelserne

Det fremgår af lovens § 1, stk. 1, at kommunalbestyrelsen kan nedlægge forbud mod, at en ejendom anvendes som samlingssted for en bestemt gruppe, hvis gruppens anvendelse af ejendommen som samlingssted er egnet til at medføre væsentlig ulempe og utryghed for de omkringboende.

Betingelserne for at udstede et samlingsstedsforbud er nærmere beskrevet under punkt 2.2-2.7.

2.2. Samlingssted

Det er en forudsætning for udstedelse af et samlingsstedsforbud, at ejendommen anvendes som "samlingssted" for en gruppe. Det vil være tilfældet, når to eller flere personer med jævne mellemrum opholder sig på ejendom-

men med udgangspunkt i deres medlemskab af eller tilknytning til gruppen eller medlemmer af gruppen eller som led i arrangementer, der kan henføres til gruppen, f.eks. klubaftener eller fester.

Klubhuse, rockerborge og andre lokaliteter, hvor rocker- og bandegrupperinger med jævne mellemrum mødes og opholder sig, vil således være omfattet af lovens definition på et samlingssted.

Anvendelsen af bestemmelsen er ikke begrænset til ejendomme i bestemte geografiske områder. Det er desuden ikke et krav, at ejendommen er beliggende i et område, der i en lokalplan er udlagt til beboelse eller offentlige formål som skoler, daginstitutioner, fritidsklubber og lignende, eller i et område, der faktisk anvendes til beboelse eller offentlige formål som de nævnte.

Det har dog formodningen imod sig, at en gruppes anvendelse af en ejendom som samlingssted kan være egnet til at medføre væsentlig ulempe og utryghed for de omkringboende, hvis ejendommen ikke ligger i et af de ovennævnte områder. Det kan imidlertid ikke udelukkes, at dette kan forekomme. Derfor vil der, uanset hvor ejendommen geografisk er placeret, kunne nedlægges forbud, hvis gruppens anvendelse af ejendommen i øvrigt opfylder betingelserne for forbud.

2.3. Bestemt gruppe

Det er yderligere en betingelse, at ejendommen anvendes som samlingssted for en bestemt gruppe. Ved "gruppe" forstås to eller flere personer med anden tilknytning end nære familiemæssige relationer, f.eks. en forening, loge, klub eller lignende. Det vil ikke være en forudsætning, at der er tale om en formel sammenslutning eller et formelt medlemskab af gruppen. Rocker- og bandegrupper vil eksempelvis være omfattet.

2.4. Egnet

Herudover skal selve anvendelsen af ejendommen som samlingssted være "egnet" til at medføre væsentlig ulempe og utryghed for de omkringboende. Det indebærer, at der skal foretages en objektiveret bedømmelse ud fra bl.a. de gener, som er nævnt nedenfor under punkt 2.5. Det vil således ikke være tilstrækkeligt, at én omkringboende måtte føle ulempe og utryghed.

2.5. Væsentlig ulempe og utryghed

Med udtrykket "væsentlig ulempe og utryghed" sigtes til gener, der er så alvorlige og normalt længerevarende, at de vil kunne sidestilles med de gener, der kan opleves, når der i tilknytning til en ejendom foregår virksomhed på en måde, som systematisk indebærer strafbare handlinger – f.eks. systematisk hashhandel – og som er egnet til at medføre væsentlig ulempe og utryghed hos de omkringboende.

Om dette er tilfældet, vil bero på en samlet konkret vurdering. I vurderingen vil det bl.a. kunne indgå, om anvendelsen af ejendommen som samlingssted for gruppen giver anledning til hyppige støjgener eller hyppige trafikale gener.

Der vil ikke kunne nedlægges forbud, hvis ulempen og utrygheden alene udspringer af almindelig erhvervsmæssig virksomhed.

I det følgende er der redegjort nærmere for gener, der kan forårsage væsentlig ulempe eller utryghed. Det bemærkes, at der ikke med de nævnte eksempler på gener er tale om en udtømmende opregning af mulige ulempe- og utryghedsskabende gener.

Støjgener

Med *hyppige støjgener* sigtes til jævnligt forekommende støjende arrangementer eller aktiviteter.

Der vil f.eks. kunne være tale om høj musik, råben, lyden af smadrede flasker eller køretøjer, der ankommer til eller forlader ejendommen med høj fart (med støj til følge). Det vil ikke være tilstrækkeligt, at der forekommer støj af denne karakter i visse tilfælde ved særlige lejligheder. Det må derimod kræves, at der er tale om flere støjende arrangementer eller aktiviteter over en længere periode.

Trafikale gener

For så vidt angår *hyppige trafikale gener* kan der lægges vægt på, om der jævnligt holder et større antal køretøjer parkeret på vejen i kortere eller længere tidsrum, også selv om køretøjerne holder lovligt parkeret, og på trafik til og fra ejendommen. Hyppig trafik på mange forskellige tidspunkter vil i højere grad kunne betragtes som ulempe- og utryghedsskabende end trafik, der er begrænset til nogle få bestemte tidsrum.

Strafbare forhold

Ved vurderingen af, om der er tale om "væsentlig ulempe og utryghed", vil det desuden kunne indgå med betydelig vægt, om personer, der færdes på ejendommen, begår *strafbare forhold* på ejendommen eller i området omkring denne.

Der vil som udgangspunkt skulle være tale om gentagne – og ikke blot enkeltstående – tilfælde af strafbare forhold. Det er ikke afgørende, om de strafbare forhold begås af den samme person eller forskellige personer.

Desuden vil der skulle være tale om strafbare forhold, som efter deres karakter er egnede til at skabe ulempe og utryghed for de omkringboende. Som eksempler kan nævnes overtrædelser af ordensbekendtgørelsens regler om støjende eller voldelig adfærd, straffelovens bestemmelser om personfarlig kriminalitet, indbrud, hærværk eller tyveri eller overtrædelse af våbenloven eller lov om euforiserende stoffer.

Det er ikke en forudsætning, at nogen er blevet straffet for de pågældende overtrædelser, eller at nogen senere straffes herfor, hvilket f.eks. kan være tilfældet, hvis den pågældende ikke har kunnet identificeres, men det skal kunne godtgøres, at der er begået strafbare overtrædelser. De pågældende overtrædelser vil endvidere skulle have sammenhæng med anvendelsen af ejendommen som samlingssted for gruppen. Det vil typisk være lettest at

godtgøre, hvis der f.eks. kan konstateres en tidsmæssig nærhed med, at ejendommen er blevet anvendt som samlingssted for gruppen.

Chikanøs eller truende adfærd

Ved vurderingen af, om der er tale om "væsentlig ulempe og utryghed", vil det herudover kunne indgå med betydelig vægt, om personer, der færdes på ejendommen, udviser *chikanøs eller truende adfærd* i området, eksempelvis ved at råbe efter omkringboende eller forbigående eller ved at virke som såkaldte bandevagter, der udspørger eller visiterer personer, som færdes i området.

Der vil som udgangspunkt skulle foreligge gentagne – og ikke blot enkeltstående – tilfælde. Der skal endvidere være tale om adfærd, som efter sin karakter er egnet til at skabe ulempe og utryghed. Der vil skulle foreligge en form for aktiv chikanøs eller truende adfærd henvendt til f.eks. naboer i form af fysiske handlinger eller ytringer, der objektivt vil kunne opfattes som chikanøse eller truende.

Det vil derfor f.eks. ikke være tilstrækkeligt, at medlemmerne af gruppen står i grupper omkring ejendommen eller på grund af f.eks. beklædningsgenstande eller tatoveringer virker truende. Det vil derimod ikke være en betingelse, at der er grundlag for at rejse sigtelse eller tiltale for trusler efter straffelovens § 266.

Det vil kunne indgå i vurderingen, om politiet har meddelt påbud eller forbud i medfør af ordensbekendtgørelsens § 6, herunder zoneforbud, i området omkring ejendommen over for personer, der færdes på ejendommen, forudsat at de forhold, der gav anledning til påbuddet eller forbuddet, er egnede til at medføre ulempe og utryghed for de omkringboende. Det er i den forbindelse ikke afgørende, om nogen er straffet for overtrædelse af forbuddet.

Angreb mod ejendommen

Det vil herudover kunne indgå med betydelig vægt i vurderingen af, om der er tale om "væsentlig ulempe og utryghed", om gruppens anvendelse af ejendommen som samlingssted har givet anledning til *angreb* rettet mod ejendommen eller personer, der opholder sig på ejendommen.

Angreb omfatter bl.a. angreb med skydevåben eller lignende, hvor angrebet er til fare for de omkringboende, men også angreb, som ikke indebærer en sådan fare, men dog er egnet til at medføre væsentlig ulempe og utryghed for de omkringboende. Der kan f.eks. være tale om et tæskehold, der uden at medbringe våben møder op på ejendommen for at udøve vold mod en af de tilstedeværende. Det er ikke en betingelse, at nogen er blevet straffet for det pågældende angreb, eller at angrebet har givet anledning til forbud efter lov om forbud mod ophold i bestemte ejendomme (rockerloven).

Det vil være en betingelse, at angrebet hænger sammen med gruppens anvendelse af ejendommen som samlingssted, men derimod ikke, at angrebet

betrages som et led i et gensigt opgør mellem gruppen og en anden gruppe. Et angreb vil have den fornødne sammenhæng med gruppens anvendelse af ejendommen som samlingssted, hvis angrebet skønnes at have været rettet mod gruppen som sådan eller mod personer, der vurderes at have opholdt sig på ejendommen som led i anvendelsen af denne som samlingssted for gruppen.

Må angrebet derimod anses for rettet mod en person, der befandt sig på ejendommen, men ikke opholdt sig dér som led i anvendelsen af denne som samlingssted for gruppen, vil betingelsen ikke være opfyldt. Der kan f.eks. være tale om en person, der alene opholdt sig på ejendommen som gæst hos ejendommens ejer eller bruger og ikke har noget med gruppen at gøre.

Det bemærkes i den forbindelse, at betingelsen vil kunne være opfyldt, uanset hvad de implicerede måtte oplyse om baggrunden for angrebet, hvis det på baggrund af sagens øvrige omstændigheder må antages, at angrebet har den fornødne sammenhæng med gruppens anvendelse af ejendommen som samlingssted.

Risiko for angreb

Det vil også kunne indgå i vurderingen af, om der er tale om "væsentlig ulempe og utryghed", hvis der er eller har været *risiko for et angreb*. Angreb skal forstås som beskrevet ovenfor. For at kunne inddrage risiko for angreb i vurderingen, skal risikoen være tilstrækkeligt konkret. Det vil efter omstændighederne være tilfældet, hvis politiet har nedlagt forbud i medfør af rockerloven i forhold til den pågældende ejendom. Dette vil dog bero på en konkret vurdering af de omstændigheder, der lå til grund for forbuddet efter rockerloven.

Genernes antal, hyppighed og intensitet

Der vil normalt skulle konstateres en flerhed af gener over en længere periode for at kunne begrunde et samlingsstedsforbud. Der vil dog kunne være tilfælde, hvor kun én bestemt type af gener forekommer over en længere periode eller med en sådan hyppighed eller intensitet, at dette i sig selv vil være tilstrækkeligt til at begrunde et forbud.

2.6. Advarsel fra kommunens side

Det følger af § 1, stk. 2, at et samlingsstedsforbud er betinget af en forudgående advarsel, hvis et forbud vil være uforholdsmæssigt indgribende uden sådan advarsel.

I så fald skal kommunens således – inden der kan udstedes et samlingsstedsforbud – meddele en advarsel om, at et forbud kan forventes nedlagt, hvis gruppens anvendelse af ejendommen som samlingssted fortsætter med at være egnet til at medføre væsentlig ulempe og utryghed for de omkringboende.

2.7. Kommunens pligt til at overveje

Hvis betingelserne for at nedlægge et forbud eller meddele en advarsel i henhold til § 1, stk. 1 og 2, er opfyldt, har kommunen pligt til at overveje at nedlægge eller meddele henholdsvis forbud eller advarsel.

Det er i bemærkningerne i det bagvedliggende lovforslag forudsat, at hvis kommunen ikke nedlægger forbud eller meddeler advarsel, selv om betingelserne herfor er opfyldt, skal kommunen udarbejde et internt notat om, hvilke overvejelser og saglige grunde der har ført til, at der ikke nedlægges forbud eller meddeles advarsel.

3. TIDSMÆSSIG UDSTRÆKNING, MÅLGRUPPE OG OPLYSNINGSPLIGT

3.1. Tidsmæssig udstrækning

Et samlingsstedsforbud nedlagt i medfør af lovens § 1, stk. 1, gælder i 3 måneder. Anvendes ejendommen i denne periode som samlingssted for gruppen, kan der nedlægges et forbud, der gælder, indtil kommunalbestyrelsen tilbagekalder det.

Hvis der nedlægges et samlingsstedsforbud, inden der er gået 2 år fra udløbet eller tilbagekaldelsen af et tidligere forbud, vil dette forbud ligeledes gælde, indtil kommunalbestyrelsen tilbagekalder det.

Reglerne om samlingsstedsforbuddets tidsmæssige udstrækning fremgår af lovens § 1, stk. 5.

En advarsel gælder i 2 år.

3.2. Målgruppe - hvem gælder forbuddet for?

Forbud og advarsler efter lovens § 1, stk. 1 og 2, gælder for den til enhver tid værende ejer eller bruger af ejendommen, jf. § 1, stk. 4.

Betegnelsen "bruger af ejendommen" vil skulle forstås på samme måde som den tilsvarende betegnelse i planlovens § 63, stk. 1. Brugeren kan eksempelvis være en person, der har lejet ejendommen. Der kan imidlertid også være tale om en person, som på anden måde har brugsret til ejendommen. Derimod vil den pågældende gruppes medlemmer, der kommer på ejendommen i forbindelse med anvendelsen af denne som samlingssted, ikke af denne grund være brugere af ejendommen i lovens forstand.

Et forbud eller en advarsel vil ikke alene gælde for nuværende ejere og brugere af ejendommen, men også for fremtidige ejere og brugere. Et forbud vil derfor gælde for en ejer eller bruger, selv om forbuddet blev nedlagt, da der var en anden ejer eller bruger af ejendommen. Tilsvarende vil en advarsel kunne danne grundlag for et forbud, selv om ejeren eller brugeren er udskiftet, siden advarslen blev meddelt. Et forbud eller en advarsel kan derfor ikke omgås ved f.eks. at udskifte navnet på en lejekontrakt.

Ejeren eller brugeren kan også være en juridisk person.

3.3. Ejers eller lejers oplysningspligt

Ifølge lovens § 4 kan kommunalbestyrelsen af enhver ejer eller lejer af en ejendom forlange oplyst, hvem der er bruger af ejendommen, hvis det er nødvendigt til brug for behandlingen af en sag efter loven. Kommunalbestyrelsen kan desuden forlange oplyst af en bruger af en ejendom, hvem der i

øvrigt er bruger af ejendommen, hvis det er nødvendigt til brug for behandlingen af en sag efter loven.

Undladelse af at give oplysninger efter bestemmelsen i § 4 eller afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger er strafbart efter lovens § 8, stk. 2.

Kommunalbestyrelsens afgørelser om at nedlægge samlingsstedsforbud og om afslag på at tilbagekalde et forbud kan påklages til Planklagencævnet, jf. lovens § 7.

3.4. Klageadgang

Klageadgangen er ifølge § 7 begrænset til retlige spørgsmål, det vil sige spørgsmål om, hvorvidt der er retlige mangler ved et forbud eller et afslag på tilbagekaldelse.

Fristen for at klage til Planklagencævnet over et samlingsstedforbud efter § 1, stk. 1, vil i medfør af § 9 i lov om Planklagencævnet administrativt blive fastsat til 4 uger efter, at forbuddet er afleveret og tinglyst på ejendommen. Fristen for at klage over afslag på at tilbagekalde et forbud vil blive fastsat til 4 uger efter, at klager har modtaget underretning om afgørelsen.

Afgørelser om advarsler og om ikke at meddele advarsel eller nedlægge forbud mv. kan ikke påklages til Planklagencævnet.

Afgørelser om advarsler, forbud mv. vil derimod kunne prøves ved et søgsmål i medfør af grundlovens § 63, ligesom prøvelse vil kunne ske under en eventuel straffesag om overtrædelse af et forbud.

Opsættende virkning

En klage til Planklagencævnet har ikke opsættende virkning, med mindre nævnet bestemmer noget andet, fordi særlige grunde taler derfor.

4. AFLEVERING, TINGLYSNING OG UNDERRETNING

4.1 Aflevering og tinglysning

Det fremgår af lovens § 2, stk. 1, at kommunalbestyrelsen afleverer et samlingsstedsforbud eller en advarsel på ejendommen og tinglyser forbuddet og advarslen på ejendommen.

Aflevering på ejendommen vil eksempelvis kunne ske ved, at advarslen eller forbuddet udleveres til en person, der opholder sig på ejendommen, lægges i ejendommens postkasse eller slås op på eller ved indgangsdøren.

Tinglysningen foretages således, at alene afgørelsens retsvirkninger fremgår af tingbogen. Selve afgørelsen skal således ikke være tilgængelig som bilag i tingbogen.

Når aflevering og tinglysning har fundet sted, anses forbuddet eller advarslen for gyldigt bekendtgjort for ejendommens ejere og brugere.

Det betyder, at et forbud kan håndhæves administrativt, ligesom en ejer eller bruger, der overtræder forbuddet, vil kunne straffes. Det gælder, uanset om ejendommens ejer eller bruger er udskiftet siden nedlæggelsen af forbuddet. Endvidere vil politiet i medfør af lovens § 6 kunne meddele personer forbud mod at opholde sig på ejendommen og mod at opholde sig eller færdes frem og tilbage inden for en afstand af 200 meter fra ejendommen (se for nærmere information herom i afsnit 6 nedenfor).

Tilsvarende vil en advarsel, der er afleveret og tinglyst på ejendommen, kunne danne grundlag for nedlæggelse af et samlingsstedsforbud, selv om ejeren eller brugeren efterfølgende er udskiftet.

4.2. Underretning af ejere og brugere

Kommunalbestyrelsen har efter lovens § 2, stk. 2, pligt til at underrette ejendommen ejere og brugere om et forbud eller en advarsel. Det gælder dog ikke, hvis det vil være forbundet med væsentlige vanskeligheder. Det er forudsat, at kommunen udfolder rimelige bestræbelser på at underrette alle ejere og brugere. I den forbindelse vil kommunen eventuelt kunne anvende lovens § 4 om pligt til at oplyse om ejendommens brugere.

Det vil imidlertid ikke være en gyldighedsbetingelse for advarslen eller forbuddet, at underretning efter § 2, stk. 2, har fundet sted. Et forbud vil således kunne håndhæves administrativt i medfør af lovens § 5, og en ejer eller bruger vil efter omstændighederne kunne straffes i medfør af § 8, stk. 1, for at overtræde forbuddet, selv om den pågældende ejer eller bruger ikke har modtaget underretning efter stk. 2, forudsat at forbuddet er bekendtgjort i overensstemmelse med § 2, stk. 1, det vil sige afleveret og tinglyst på ejendommen.

Endvidere vil politiet kunne meddele forbud mod at opholde sig på ejendommen mv. i medfør af lovens § 6. Tilsvarende vil en advarsel, der er afleveret og tinglyst på ejendommen, kunne danne grundlag for nedlæggelse af forbud, selv om den pågældende ejer eller bruger ikke har modtaget underretning.

4.3. Underretning af politiet

Det fremgår af lovens § 2, stk. 5, at kommunalbestyrelsen underretter politiet om forbud nedlagt i medfør af lovens § 1, stk. 1, og når et forbud ikke længere gælder.

Et forbud vil eksempelvis ophøre med at gælde, hvis kommunalbestyrelsen tilbagekalder det, eller hvis det efter klage til Planklagenævnet bliver ophævet.

5. POLITIETS BISTAND, HERUNDER DRØFTELSE I KREDSRÅD, DOKUMENTATION OG HÅNDHÆVELSE

**5.1. Drøftelse i kreds-
råd**   Anvendelsen af samlingsstedsforbud forudsætter et nært samarbejde mellem kommunerne og politiet. Politikredsene skal derfor sikre, at kommunernes anvendelse af adgangen til at nedlægge samlingsstedsforbud løbende drøftes i kredsrådene.

5.2. Dokumentation   Et nært samarbejde mellem kommune og politiet er afgørende for kommunernes muligheder for at skaffe den fornødne dokumentation for, at betingelserne for at nedlægge samlingsstedsforbud eller meddele advarsel er opfyldt.

Det må antages, at en stor del af dokumentationen i praksis vil bestå af materiale fra politiet. I bemærkningerne i det bagvedliggende lovforslag forudsættes det derfor, at politiet som led i indsatsen på rocker- og bandeområdet fremover også skal have fokus på dokumentation, der kan have betydning for kommunens behandling af sager om samlingsstedsforbud.

Det kan eksempelvis dreje sig om politiets dokumentation vedrørende følgende:

- Observationer vedrørende støj og trafik i forbindelse med fester og andre arrangementer i en rockerborg eller et lignende tilholdssted
- Sager om mulige strafbare forhold begået på eller i området omkring ejendommen
- Zoneforbud efter ordensbekendtgørelsens § 6, stk. 4
- Angreb mod ejendommen eller personer, der opholder sig på ejendommen
- Forbud i medfør af rockerloven i forhold til ejendommen.

Politikredsene skal i relation til dokumentation navnlig sikre, at relevante oplysninger, der observeres eller på anden måde kommer til politiets kendskab, dokumenteres og beskrives i fornødent omfang.

Hvis politiet f.eks. i forbindelse med et tilsyn observerer trafikale gener, eller politiet bliver kaldt ud til musik til ulempe, skal politiets observationer dokumenteres og beskrives i en sådan form, at kommunen i en sag om samlingsstedsforbud kan anvende oplysningerne, hvis politiet vurderer, at oplysningerne kan videregives til kommunen.

Udveksling af oplysninger

Det er desuden afgørende, at mulighederne for udveksling af oplysninger mellem myndighederne benyttes.

Politiet vil normalt kunne videregive personoplysninger til andre myndigheder, hvis oplysningerne må antages at have betydning for de pågældende myndigheds udøvelse af deres opgaver som led i den koordinerede myndighedsindsats over for organiseret og alvorlig kriminalitet, herunder særligt rocker- og bandekriminalitet.

I relation til denne type sager fremgår det specifikt af Justitsministeriets "Vej-

ledning om offentlige myndigheders udveksling af personoplysninger som led i den koordinerede myndighedsindsats over for organiseret og alvorlig kriminalitet, herunder særligt rocker- og bandekriminalitet", at politiet i almindelighed kan videregive oplysninger til en kommune med henblik på, at kommunen kan vurdere, om der er grundlag for at nedlægge et samlingsstedsforbud.

Der kan således ifølge vejledningen videregives oplysninger om f.eks. observationer vedrørende støj og trafikale gener i forbindelse med fester og andre arrangementer på ejendommen, oplysninger fra sager om mulige strafbare forhold på eller i området omkring ejendommen, oplysninger om, at personer, som kommer på ejendommen, har udvist chikanøs eller truende adfærd i området samt oplysninger om angreb mod ejendommen eller personer, der opholder sig på ejendommen.

5.3. Administrativ håndhævelse

Som nævnt i afsnit 4 ovenfor, vil et forbud eller en advarsel kunne håndhæves administrativt, når aflevering og tinglysning har fundet sted, ligesom en ejer eller bruger, der overtræder forbuddet, vil kunne straffes.

Den administrative håndhævelse af et samlingsstedsforbud er reguleret af lovens § 5. Det følger af § 5, stk. 1, at kommunalbestyrelsen påser, at samlingsstedsforbud overholdes.

Krav om, at personer forlader ejendommen

Ifølge § 5, stk. 2, kan kommunalbestyrelsens personale kræve, at enhver person, som vurderes at opholde sig på ejendommen som led i anvendelsen af denne som samlingssted for gruppen, øjeblikkeligt forlader ejendommen. En tilsvarende adgang tilkommer ifølge bestemmelsen politiet.

Kommunens skøn

At bestemmelsen kan anvendes over for en person, som "vurderes" at opholde sig på ejendommen som led i anvendelsen af denne som samlingssted for gruppen, indebærer, at kommunens personale har et vist skøn, herunder med hensyn til, hvorfor personen reelt opholder sig på ejendommen. Hvis der eksempelvis opholder sig flere personer på ejendommen, og der ikke er tvivl om, at i hvert fald nogle af personerne opholder sig på ejendommen som led i anvendelsen af denne som samlingssted for gruppen, vil kommunens personale som udgangspunkt kunne lægge til grund, at alle personerne opholder sig på ejendommen som led i anvendelsen af denne som samlingssted for gruppen. Denne formodning vil dog kunne afkræftes i det enkelte tilfælde.

Anvendelsen af § 5, stk. 2, vil være udtryk for faktisk forvaltningsvirksomhed og vil således ikke indebære, at der træffes en afgørelse i forhold til de personer, som kommunens personale kræver forlader ejendommen. Det betyder, at der ikke er krav om, at der sker partshøring, begrundelse, klagevejledning mv. i forbindelse hermed.

Politiets anvendelse af fornøden magt

Hvis en person ikke frivilligt forlader ejendommen, når kommunalbestyrelsens personale eller politiet kræver det, kan politiet under anvendelse af den for-

nødne magt sikre, at den pågældende forlader ejendommen, jf. § 5, stk. 3.

Politiets eventuelle anvendelse af magt i den forbindelse vil skulle ske i overensstemmelse med bestemmelserne i politiloven, der i kapitel 4 indeholder regler om politiets magtanvendelse.

Det indebærer bl.a., at politiets magtanvendelse skal være nødvendig og forsvarlig og alene må ske med midler og i en udstrækning, der står i rimeligt forhold til den interesse, der søges beskyttet, jf. politilovens § 16, stk. 1, 1. pkt. Det skal indgå i vurderingen af forsvarligheden, om magtanvendelsen indebærer risiko for, at udenforstående kan komme til skade, jf. § 16, stk. 1, 2. pkt. Magt skal ifølge § 16, stk. 2, anvendes så skånsomt, som omstændighederne tillader, og således at eventuelle skader begrænses til et minimum.

Herudover har kommunalbestyrelsens personale efter § 5, stk. 4, når der er nedlagt et samlingsstedsforbud, til enhver tid mod behørig legitimation adgang til ejendommen uden retskendelse, hvis det er nødvendigt for at påse, om forbuddet overholdes, eller for at anvende beføjelsen i stk. 2, 1. pkt. (til at kræve, at personer forlader ejendommen).

Tilsvarende har politiet mod behørig legitimation adgang til ejendommen uden retskendelse, hvis det er nødvendigt for at anvende beføjelserne i § 5, stk. 2, 2. pkt. (til at kræve, at personer forlader ejendommen), og § 5, stk. 3 (til at anvende den fornødne magt til at sikre, at personer forlader ejendommen).

Indgreb efter § 5, stk. 4, vil skulle foretages under iagttagelse af reglerne i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (retssikkerhedsloven).

Det fremgår af retssikkerhedslovens § 9, stk. 1, at hvis en enkeltperson eller juridisk person med rimelig grund mistænkes for at have begået en strafbar lovovertrædelse, kan tvangsindgreb over for den mistænkte med henblik på at tilvejebringe oplysninger om det eller de forhold, som mistanken omfatter, alene gennemføres efter reglerne i retsplejeloven. Dette gælder dog ifølge § 9, stk. 2, ikke, hvis tvangsindgrebet gennemføres med henblik på at tilvejebringe oplysninger til brug for behandlingen af andre spørgsmål end fastsættelse af straf.

Kommunens personale vil således kunne få adgang til ejendommen efter § 5, stk. 4, hvis formålet er at afklare, om der foreligger en overtrædelse af et forbud. I sådanne tilfælde vil der således som udgangspunkt ikke foreligge en sådan mistanke, at retssikkerhedslovens § 9 finder anvendelse.

Hvis ejeren eller brugeren af ejendommen på grund af de konkrete omstændigheder i sagen med rimelig grund er mistænkt for overtrædelse af § 8, stk. 1, hvorefter det er strafbart at overtræde et samlingsstedsforbud, vil kommu-

nens personale eller politiet ikke i medfør af § 5, stk. 4, kunne få adgang til ejendommen for at skaffe oplysninger om det strafbare forhold. I stedet vil politiet kunne gå videre med sagen som en straffesag, og kommunens personale vil kunne anmelde forholdet til politiet. Politiet vil herefter kunne foretage ransagning efter reglerne i retsplejeloven, hvis betingelserne herfor er opfyldt.

Uanset om ejeren eller brugeren med rimelig grund mistænkes for at have overtrådt § 8, stk. 1, vil kommunens personale eller politiet kunne få adgang til ejendommen, hvis dette sker med henblik på anvendelse af beføjelsen efter § 5, stk. 2, til at kræve, at personer, som vurderes at opholde sig på ejendommen som led i anvendelsen af denne som samlingssted for gruppen, øjeblikkeligt forlader ejendommen, eller hvis det sker med henblik på politiets gennemtvungelse af sådanne beslutninger i medfør af § 5, stk. 3.

Politiets bistand

Endelig fremgår det af § 5, stk. 5, at politiet yder kommunalbestyrelsens personale nødvendig bistand ved anvendelsen af beføjelsen i stk. 4, 1. pkt. (til at få adgang til ejendommen). Dette vil f.eks. kunne være relevant, hvis kommunens personale nægtes adgang til ejendommen. Endvidere vil det kunne være relevant, hvis medarbejderne fra kommunen ikke er trygge ved at være til stede på ejendommen, uden at politiet er med.

5.4. Strafansvar

Hvis et forbud er tinglyst og afleveret (jf. herom afsnit 4 ovenfor), vil en ejer eller bruger, der overtræder forbuddet, kunne straffes efter lovens § 8, stk. 1, hvis betingelserne for et sådant strafansvar i øvrigt er opfyldt.

Bestemmelsen i lovens § 8, stk. 1, indebærer, at en ejer eller bruger, der i strid med et samlingsstedsforbud uagtsomt eller forsætligt anvender ejendommen som samlingssted for den pågældende gruppe, kan straffes.

Det beror på en konkret vurdering, om ejeren eller brugeren har den fornødne tilregnelser i form af uagtsomhed eller forsæt. Ifølge bemærkningerne til bestemmelsen i det bagvedliggende lovforslag må det antages, at en ejer eller bruger som altovervejende udgangspunkt vil have den fornødne tilregnelser med hensyn til samlingsstedsforbuddets eksistens, hvis der er sket bekendtgørelse og underretning om forbuddet i overensstemmelse med § 2. Under alle omstændigheder må den fornødne tilregnelser antages at foreligge, hvis en ejer eller bruger anvender ejendommen som samlingssted for gruppen, efter at kommunen eller politiet har gjort den pågældende opmærksom på forbuddet.

Et samlingsstedsforbud vil ikke kun gælde for nuværende ejere og brugere af ejendommen, men også for senere ejere og brugere, jf. § 1, stk. 4. Det må antages, at en senere ejer af ejendommen i almindelighed vil have den fornødne tilregnelser med hensyn til forbuddets eksistens, da forbuddet ifølge § 2, stk. 1, vil skulle tinglyses på ejendommen. Under alle omstændigheder må den fornødne tilregnelser antages at foreligge, hvis en senere ejer eller bru-

ger anvender ejendommen som samlingssted for gruppen, efter at kommunen eller politiet har gjort den pågældende opmærksom på forbuddet.

Ejeren eller brugeren af en ejendom vil efter omstændighederne kunne straffes, selv om det ikke er vedkommende selv, der har givet personerne adgang til ejendommen, men det er sket med vedkommendes accept.

Det bemærkes i den forbindelse, at forbuddet vil være overtrådt, hvis en person, der er medlem af eller tilknyttet gruppen, opholder sig på ejendommen. Det vil imidlertid ikke være afgørende, om personen har et sådant medlemskab eller en sådan tilknytning, hvis det i øvrigt må lægges til grund, at den pågældende opholder sig på ejendommen som led i anvendelsen af denne som samlingssted for gruppen. Dette vil eksempelvis være tilfældet, hvis den pågældende er til stede ved et arrangement, der kan henføres til gruppen, f.eks. en klubaften eller fest.

Lovlige ophold

Forbuddet vil dog uanset ovenstående ikke være overtrådt, hvis den person eller de personer, der opholder sig på ejendommen, er nærmeste pårørende til en ejer eller bruger med fast bopæl på ejendommen. Ved nærmeste pårørende forstås navnlig ægtefæller, slægtninge i lige linje, søskende, adoptivbørn og plejebørn. Også en fast kæreste anses for nærmeste pårørende.

Ejeren eller brugeren vil endvidere ikke generelt være afskåret fra at anvende ejendommen som samlingssted eller i øvrigt modtage besøgende på ejendommen, hvis de besøgende ikke er medlemmer af eller tilknyttet den pågældende gruppe eller i øvrigt kommer på ejendommen som led i anvendelsen af denne som samlingssted for gruppen.

Det bemærkes i den forbindelse, at forbuddet – uanset hvad der måtte blive oplyst om årsagen til, at de pågældende personer opholder sig på ejendommen – vil være overtrådt, hvis det må lægges til grund, at personerne reelt opholder sig på ejendommen som led i anvendelsen af denne som samlingssted for gruppen.

Forbuddet vil herudover ikke være overtrådt, hvis flere ejere eller brugere, der har fast bopæl på ejendommen, opholder sig på ejendommen samtidig, forudsat at de reelt anvender ejendommen som bolig.

Strafniveau

En ejer eller bruger, der overtræder et samlingsstedsforbud, straffes med bøde eller i gentagelsestilfælde med fængsel i indtil 4 måneder, jf. § 8, stk. 1.

Den, der afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller undlader at give oplysninger, som den pågældende ifølge lovens § 4 er forpligtet til at give (jf. herom afsnit 2.4 ovenfor), straffes med bøde, jf. § 8, stk. 2.

Selskaber mv. (juridiske personer) kan pålægges strafansvar efter reglerne i

straffelovens 5. kapitel, jf. § 8, stk. 3.

5.5. . Politiets underretningspligt

Det følger af lovens § 9, stk. 1, at hvis en lejer straffes for overtrædelse af § 8, stk. 1, ved at have anvendt det lejede som samlingssted i strid med et forbud nedlagt i medfør af § 1, stk. 1, skal politiet underrette udlejerens herom.

Det betyder, at spørgsmålet om berettigelsen af politiets videregivelse af oplysningerne til udlejerens og udlejerens efterfølgende behandling af oplysningerne skal vurderes efter lovens § 9, stk. 1, og ikke efter reglerne i persondataloven.

Det bemærkes, at bestemmelsen ikke indebærer en fravigelse af andre dele af persondatalovens regulering, herunder grundprincipperne vedrørende behandling af oplysninger i § 5, reglerne om den registreredes rettigheder og om den dataansvarliges anmeldelsespligt. Der er alene tale om en fravigelse af persondatalovens §§ 6-8, i det omfang disse bestemmelser har relevans for politiets videregivelse og den efterfølgende behandling af oplysningerne.

Politiet skal som led i en underretning efter § 9, stk. 1, sende udlejerens en udskrift af dom- og retsbogen i straffesagen eller af en eventuel bødevedtagelse i sagen. Det forudsættes i den forbindelse, at der i fornødent omfang sker anonymisering i forhold til oplysninger om andre personer end lejeren, f.eks. vidner, ligesom eventuelle oplysninger om andre strafbare forhold end overtrædelsen af forbuddet forudsættes fjernet.

Som følge af, at grundprincipperne i persondatalovens § 5, herunder betingelserne om oplysning og sletning i § 5, stk. 4 og 5, ikke fraviges, vil politiet for at leve op til disse betingelser i tilfælde, hvor der er blevet videregivet oplysninger til en udlejer om en strafferetlig afgørelse, som efterfølgende er blevet ændret, skulle meddele udlejerens, at den pågældende afgørelse er blevet ændret.

Tavshedspligt

Det fremgår af lovens § 9, stk. 3, at udlejerens og dennes ansatte har tavshedspligt med hensyn til oplysninger modtaget i medfør af stk. 1, og at straffelovens §§ 152 og 152 c-152 f finder tilsvarende anvendelse på udlejerens og dennes eventuelle ansatte.

Politiet bør i forbindelse med underretning af udlejerens i medfør af § 9, stk. 1, gøre denne opmærksom på tavshedspligten efter § 9, stk. 3.

6. POLITIETS UDSTEDELSE AF OPHOLDSFORBUD

6.1. Generelt

For at sikre en effektiv håndhævelse af kommunernes samlingsstedsforbud er der indført en adgang for politiet til under nærmere betingelser at meddele personer forbud mod at opholde sig på den ejendom, der er omfattet af samlingsstedsforbuddet, eller i området omkring ejendommen (opholdsfor-

bud).

En tilsvarende adgang findes i ordensbekendtgørelsens § 6, stk. 4, hvorefter politiet kan meddele en person, der har udvist en særligt utryghedsskabende adfærd eller ved sin adfærd har bidraget til at skabe særlig utryghed, forbud mod at færdes frem og tilbage eller tage ophold inden for en radius af 500 meter fra det sted, hvor adfærden har fundet sted.

6.2. Betingelser

Efter lovens § 6, stk. 1, kan politiet, når der er nedlagt et samlingsstedsforbud i medfør af § 1, stk. 1, meddele en person forbud mod at opholde sig på ejendommen og mod at opholde sig eller færdes frem og tilbage inden for en afstand af 200 meter fra ejendommen, hvis:

1) kommunalbestyrelsens personale eller politiet i medfør af § 5, stk. 2, tidligere har krævet, at personen forlader ejendommen (jf. herom afsnit 5.2 ovenfor), og

2) personen i gyldighedsperioden for forbuddet på ny vurderes at opholde sig på ejendommen som led i anvendelsen af denne som samlingssted for gruppen, eller der er grund til at tro, at dette vil ske.

Det er ikke en betingelse, at der er forløbet en bestemt periode fra det tidspunkt, hvor kommunens personale eller politiet tidligere har krævet, at den pågældende forlader ejendommen, og indtil den pågældende på ny vurderes at opholde sig på ejendommen som led i anvendelsen af denne som samlingssted for gruppen. Hvis personen således i første omgang efterkommer kravet om at forlade ejendommen, men umiddelbart herefter vender tilbage, vil der kunne meddeles opholdsforbud efter § 6.

Hvis kommunens personale eller politiet i medfør af § 5, stk. 2, tidligere har krævet, at en person forlader ejendommen, og der er grund til at tro, at den pågældende i samlingsstedsforbuddets gyldighedsperiode på ny vil opholde sig på ejendommen som led i anvendelsen af denne som samlingssted for gruppen, vil politiet også kunne meddele opholdsforbud. Det vil bero på en konkret vurdering, om denne betingelse er opfyldt.

Nægter at forlade ejendommen

Betingelsen vil eksempelvis være opfyldt, hvis en person ikke frivilligt forlader ejendommen, efter at kommunens personale eller politiet har krævet det. Hvis det således bliver nødvendigt for politiet under anvendelse af den fornødne magt at sikre, at personen forlader ejendommen, jf. § 5, stk. 3, vil politiet efter omstændighederne samtidig kunne meddele personen forbud efter § 6, stk. 1.

Forbliver i området

Betingelsen vil endvidere efter omstændighederne kunne være opfyldt, hvis en person efter krav fra kommunens personale eller politiet forlader ejendommen, men herefter uden rimelig grund forbliver i området omkring ejendommen.

Bor eller arbejder inden for området

Et forbud efter § 6, stk. 1, indebærer, at personen forbydes at opholde sig på ejendommen og at opholde sig eller færdes frem og tilbage inden for en afstand af 200 meter fra ejendommen.

Hvis personen bor eller arbejder inden for området, vil den pågældende kunne anvende sin bolig og bevæge sig frit til og fra sin bopæl eller arbejdsplads og ud i sit lokalområde. Men den pågældende vil ikke i øvrigt kunne opholde sig i området.

6.3. Sagsbehandling

Et forbud i medfør af § 6, stk. 1, vil være en afgørelse i forvaltningslovens forstand. Forvaltningslovens regler om partshøring, begrundelse, klagevejledning mv. finder derfor anvendelse.

En afgørelse om forbud efter § 6, stk. 1, vil imidlertid godt kunne meddeles mundtligt på stedet, så det straks kommer til at gælde. Der vil i givet fald eventuelt også skulle foretages mundtlig partshøring på stedet, ligesom et mundtligt meddelt forbud snarest bør bekræftes skriftligt over for den pågældende.

For nærmere information om sagsoprettelse, journalisering mv. henvises til afsnit 8 nedenfor.

6.4. Tidsmæssig udstrækning

Et forbud i medfør af lovens § 6, stk. 1, gælder i 3 måneder, dog kun så længe samlingsstedsforbuddet er gældende. Hvis samlingsstedsforbuddet er tidsbegrænset, jf. § 1, stk. 5, 1. pkt., vil forbuddet efter § 6, stk. 1, således kun gælde indtil det tidspunkt, hvor samlingsstedsforbuddet udløber.

Et forbud efter § 6, stk. 1, kan forlænges, hvis der er grund til at tro, at den pågældende i samlingsstedsforbuddets gyldighedsperiode på ny vil opholde sig på ejendommen som led i anvendelsen af denne som samlingssted for gruppen. Om denne betingelse er opfyldt, vil bero på en konkret vurdering, hvor der bl.a. kan lægges vægt på, om den pågældende hidtil har overholdt forbuddet.

Hvis et samlingsstedsforbud ophører med at gælde, bortfalder forbud meddelt i medfør af § 6, stk. 1. Det fremgår af § 6, stk. 3.

6.5. Klage

Politiets afgørelse om at meddele forbud efter § 6, kan påklages til Rigspolitiet, jf. retsplejelovens § 109, stk. 1. Rigspolitiets afgørelse kan ikke påklages til Justitsministeriet, jf. § 109, stk. 2.

Desuden kan et forbud indbringes for domstolene efter grundlovens § 63, ligesom lovligheden af et forbud vil kunne prøves under en straffesag om overtrædelse af forbuddet.

Hverken klage til Rigspolitiet eller indbringelse for domstolene har opsættende virkning.

7. FREMGANGSMÅDE, HERUNDER PARTSHØRING, AKTINDSIGT MV.

7.1. Politiets opholdsforbud Som nævnt i afsnit 6.3 ovenfor vil et opholdsforbud efter § 6, stk. 1, være en afgørelse i forvaltningslovens forstand. Som udgangspunkt vil alene modtageren af forbuddet være part i sagen herom.

Aktindsigt Parten vil som udgangspunkt have ret til aktindsigt i oplysningerne i sagen om opholdsforbuddet, jf. forvaltningslovens § 9, stk. 1. Oplysningerne vil imidlertid ud fra en konkret vurdering kunne undtages fra aktindsigt, herunder efter bestemmelsen i forvaltningslovens § 15 b, nr. 1, om afgørende hensyn til forebyggelse, opklaring og forfølgning af lovovertrædelser. Hvis en oplysning er undtaget fra partsaktindsigt, vil oplysningerne ligeledes kunne undtages fra partshøring i medfør af forvaltningslovens § 19, stk. 2, nr. 4, ligesom oplysningerne i medfør af lovens § 24, stk. 3, vil kunne holdes ude fra en begrundelse.

Oplysninger fra PED Det bemærkes, at hvis der i sagen indgår oplysninger fra Politiets Efterforskningsstøtte Database (PED), bør disse oplysninger som udgangspunkt undtages fra aktindsigt i medfør af forvaltningslovens § 15 b, nr. 1. Begrundelsen herfor er, at videregivelse af sådanne oplysninger vil gøre det muligt for kriminelle at tilrettelægge deres adfærd ud fra oplysningerne og dermed vanskeliggøre politiets arbejde med at forebygge, efterforske og forfølge lovovertrædelser inden for de områder, som er undergivet systematisk, politimæssig monitoring. Der henvises i den forbindelse også til de hensyn, der ligger bag bestemmelsen i PED-bekendtgørelsens § 13, stk. 1 (om undtagelse fra den registreredes indsigtsret). Det beror dog på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde, om oplysninger fra PED kan undtages fra partsaktindsigt. I tvivlstilfælde kan spørgsmål herom drøftes med Nationalt Efterforskningscenters juridiske sekretariat, der kan kontaktes via funktionspostkassen 'POL FP NEC Juridisk sekretariat'.

7.2. Samlingsstedsforbud Et samlingsstedsforbud i medfør af lovens § 1, stk. 1, vil også være en afgørelse i forvaltningslovens forstand. Det betyder i forhold til den, der er part i sagen, at forvaltningslovens almindelige regler om partsaktindsigt, partshøring, begrundelse og klagevejledning finder anvendelse.

Det betyder, at politiet som alt overvejende udgangspunkt kun bør videregive oplysninger til kommunen, som kommunen vil kunne give aktindsigt i. Spørgsmålet om en undtagelsesvis videregivelse af oplysninger fra PED skal forelægges for NEC's juridiske sekretariat.

8. OPRETTELSE, JOURNALISERING OG OPHÆVELSE MV.

8.1. Kommunens udstedelse af samlingsstedsforbud

Når politikredsen modtager underretning om, at en kommune i politikredsen har udstedt et samlingsstedsforbud, skal der oprettes en sag i POLSAS om samlingsstedsforbud meddelt af en kommune i medfør af lovens § 1, stk. 1, med en ikke strafferetlig gerningskode.

Politikredsene vil på den måde kunne fremsøge samlingsstedsforbud ved at søge efter den relevante gerningskode i POLSAS.

Det vil imidlertid ikke være muligt at angive start- og sluttidspunkt for et forbud på en struktureret og søgbar måde i POLSAS, hvilket politikredsene skal være særligt opmærksomme på.

Sager om samlingsstedsforbud oprettes med følgende gerningskode:

"84470 - Kommunalt samlingsstedsforbud, registrering af".

Overtrædelse af samlingsstedsforbud

Sager om eventuel overtrædelse af samlingsstedsforbuddet skal oprettes med følgende gerningskode:

"84471 - Kommunalt samlingsstedsforbud, overtrædelse af".

Hvis der er nedlagt et samlingsstedsforbud, er der som nævnt i afsnit 6 ovenfor mulighed for, at politiet – hvis kommunens personale eller politiet i medfør af lovens § 5, stk. 2, tidligere har krævet, at en person forlader ejendommen – kan meddele personen forbud mod at opholde sig på den ejendom, der er omfattet af forbuddet, eller i området omkring ejendommen.

Registrering af tidligere krav om, at personer forlader ejendommen

Oplysninger om, at kommunens personale eller politiet i medfør af lovens § 5, stk. 2, tidligere har krævet, at en person forlader ejendommen, registreres på sagen med gerningskoden 84470.

Den pågældende registreres som "ANT – Antruffen person". Endvidere benyttes dispositionen "0029 – Bortvisning fra stedet", ligesom navnet på den person, der bortvises, og dennes CPR-nr. anføres i tekstfeltet.

Der er ikke tale om en strafferetlig advarsel, og den pågældende vil ikke blive sigtet. Den pågældende skal således oprettes som "indklaget" i POLSAS.

Ovenstående gælder, uanset om det er kommunalbestyrelsens personale eller politiet, der har krævet, at personen forlader ejendommen.

Politiets opholdsforbud

Sager om et sådant opholdsforbud oprettes med følgende gerningskode:

"84472 – Samlingssted for gruppe, forberedelse af forbud".

Den pågældende person registreres i den forbindelse som "indklaget".

Efter endt sagsbehandling oprettes der en afgørelse (afgørelsestype 40).

Gerningskoden ændres herefter til "84473 – Samlingssted for gruppe, meddelt forbud mod ophold".

I anmærkningsfeltet skrives herefter følgende: "Meddelt forbud efter lov om forbud mod anvendelse af bestemte ejendomme som samlingssted for en gruppe. Forbuddet gælder ejendommen [indsæt adresse] og blev meddelt på baggrund af, at [indsæt kort beskrivelse af sagens omstændigheder]."

Der anføres desuden frakendelseskode 19 med udløbsdato. Bemærk i den forbindelse, at udløbsdatoen ikke må være et senere tidspunkt end det tidspunkt, hvor selve samlingsstedsforbuddet udløber.

Hvis det på stedet meddelte forbud undtagelsesvist ikke opretholdes, lukkes afgørelsen blot uden korrektion af gerningskoden.

I begge tilfælde sendes afgørelsen til Det Centrale Kriminalregister med henblik på registrering af oplysninger herom i dette register.

Overtrædelse af politiets opholdsforbud

En sag om en eventuel efterfølgende overtrædelse af et samlingsstedsforbud oprettes med følgende gerningskode:

"84474 – Samlingssted for gruppe, overtrædelse af forbud mod ophold".

Underretning af KR

Hvis en kommunalbestyrelse meddeler, at et samlingsstedsforbud ikke længe er gældende (fordi det er udløbet eller blevet tilbagekaldt), jf. lovens § 2, stk. 5, skal politikredsen underrette Det Centrale Kriminalregister herom, så eventuelle forbud mod ophold på ejendommen mv. kan blive slettet fra dette register.

Sager om overtrædelse af oplysningspligten efter lovens § 4 oprettes med følgende gerningskode:

"84475 – Samlingssted oplysningspligt/overtrædelse af".

Overtrædelse af oplysningspligt

